

DEFINICIJA I OBLICI AGRESIJE

Postoje aktivna i pasivna agresija:

aktivna agresija su fizički i verbalni napadi

Agresija može biti:

indirektna - "pomaknuta agresija" - usmjerena prema nekom tko je slabiji pa je laka meta.

Agresija se većinom definira kao štetno ponašanje, uzimajući u obzir psihička i fizička oštećenja, pri čemu je važna i namjera, tj. da je li šteta namjerno prouzročena. Stoga ona može biti naučeni oblik ponašanja, u slučaju nagrađivanja agresije, ono se javlja sve češće i vide se kongitivni utjecaji, a društveni utjecaji gdje je primjerice veličanje agresivnih razračunavanja presudno pri socijalizaciji muškog načina ponašanja.

Agresija je oblik antisocijalnog ponašanja. Međutim, i ako ima negativan kontekst, agresivnost je uobičajen i veoma važan segment razvoja ličnosti, bez obzira u kom obliku se ispoljila.

Sam termin agresija označava napad ili nasrtanje. To je oblik društvenog ponašanja koji je usmeren protiv nekih ličnosti, predmeta ili sadržaja, s intencijom da im se nanese šteta. To je veoma složeno socijalno ponašanje koje ima svoje biološke, socijalne i kognitivne elemente. Veoma je važno uočiti intenciju, odnosno da se agresija odnosi na nameru štete više nego na posledice. Takvu agresiju nazivamo impulsivnom ili neprijateljskom. Na suprot tome je instrumentalna agresija kao vid ponašanja gdje je šteta koju nanosimo sekundarna pojava, a primarna svrha je postizanje nekog cilja. Ali "čiste" instrumentalne agresije, bez neprijateljske agresije, skoro da nema, osim "agresije na problem" u situacijama rešavanja nekog zadatka.

Agresija je čin ponašanja koji se naknadno ocenjuje, a da li će biti i u kojem stepenu proglašen agresijom zavisi od primjenjenih trenutno važećih kriterijuma. Kriterijum za procenu ponašanja su u zavisnosti od subkulture veoma relativizirani, tako da jedan čin koji za nekoga predstavlja nedvosmisleno nasrtaj, za druge može predstavljati čin odbrane od agresije, upravo one strane koja je sebe doživela kao žrtvu. Zbog svega ovoga u psihologiji se agresiji prilazi dvojako: kao jedinstven mehanizam frustracija-agresija, i kao osobini ličnosti, relativno trajnoj i doslednoj.

Agresivno ponašanje nije jednoznačno. Može biti direktno, usmereno na izvore koji su pobudili agresivne podsticaje, ali i premešteno u druge zamišljene ciljeve, odnosno javiti se u obliku pomaknute agresije.

Fizička agresija (poput udaranja, lupanja, grizenja...) može biti potisnuta i javiti se u prikrivenoj formi, u verbalnoj formi

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

ile neke od teoretskih pretpostavki. U dosadašnjim teorijama postoji veliki broj pokušaja da se objasni poreklo agresivnog ponašanja:

- teze da je agresivnost jedna od urođenih snaga ljudskog ponašanja
- frustracione teorije
- teze koje prihvataju urođene elemente kao deo agresivnog ponašanja, ali ističu značaj sredinskih uslova za javljanje i razvijanje agresivnog ponašanja
- da je agresivno ponašanje prvenstveno stečeno ili naučeno ponašanje

Ljudska istorija beleži više od 14500 ratova, kao i to da je svega desetak od preko 180 generacija živelo u neprekidnom miru.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com